

[Forsvarsministeren.]

saa anses for at være i dette Øjeblik, men selvfølgelig kan der her altid være Tale om, at en Bevilling kan falde noget før eller noget senere. Jeg gør opmærksom paa den Bevilling, vi fik vedtaget i 1922, hvorefter der gennem en længere Aarrække skulde ske ekstraordinære Anskaffelser til Hæren; det var ikke saadan, at det skulde ske fra det ene Aar til det andet, og det samme mener jeg vi kan sige for Flaadens Vedkommende, at selvfølgelig skal Flaadens Skibe holdes i god Stand, men der kan være Tale om Bevillinger, som man i alt Fald ikke lige i Øjeblikket kan give, men som man maa udstrække over en Aarrække.

Dahlgaard: Naar den højtærede Forsvarsminister bliver vred, vender han altid tilbage til Krigsdagens Begivenheder og mindes de mange Penge, der den Gang blev givet ud, Penge, som han allesammen var med til at bevilge, og Penge, som ikke nær naaede de Beløb, som den højtærede Minister og hans Parti ønskede givet ud den Gang.

Jeg siger endvidere, at den højtærede Minister og hans Parti har givet den nu-gældende Militærordning ud for mere, end den er, for de har i 1922 bildt Befolkningen ind, at det Værn, der herved skabtes, kunde vedligeholdes for de Beløb, der den Gang blev sagt, det vilde koste, og det erkendes nu af begge de to ærede Partier, at dette ikke er muligt.

Dernæst talte den højtærede Minister strengt til mig om et Gymnastikhus i Aalborg, som skulde være meget forfaldent. Jeg skal sige til den højtærede Minister, at jeg ikke har det allermindste imod, at dette Gymnastikhus bliver repareret og sat i god Stand, og den højtærede Minister ved lige saa godt som jeg, at han paa sine ordinære Budgetter har Vedligeholdelsesbevillinger, som han kan anvende dertil.

Den højtærede Minister sagde endvidere, at hvad han her foreslaar som Nybygninger og Ombygninger, var noget, der aldeles givet vilde blive Anvendelse for, ogsaa hvis hans Forslag om Rigets Forsvar blev gennemført næste Aar. Ja, det er nok muligt, men der er vel nok i hele den Forsvarsdiskussion, der vil blive ført i den kommende Tid, kun een Ting, der er helt sikker, nemlig at det ikke bliver den højtærede Ministers Forslag, der bliver gennemført, og derfor siger vi, at naar det staa ganske hen i det uvisse, hvilken Militær-

ordning der bliver gennemført her i Danmark, da er det uforsvarlig Omgang med Befolkningens Midler at gaa til Ombygninger og Nybygninger af den Art, her er Tale om.

Den højtærede Minister opfordrede mig til at foretage en statistisk Beregning over Militærbudgetterne i 1913—14 og sammenligne dem med de nuværende Budgetter og sætte dette i Forbindelse med Spørgsmaalet om Respekten for Parikronen. Det vil jeg ikke, højtærede Minister, idet Spørgsmaalet om Respekten for Parikronen jo ikke har nogen som helst Forbindelse dermed. Spørgsmaalet om Respekten for Parikronen er et Spørgsmaal om, hvorledes den Lovgivning, der eksisterede, medens Kronen var paa sit laveste, skal afpasses efter den Tilstand, der er gældende, efter at Kronen er kommet i Pari, og hvis den højtærede Minister vil foretage denne Beregning med Hensyn til de Militærudgifter, vi havde under den lave Krone, og den Gang den nuværende Ordning gennemførtes, og de Militærudgifter, vi har nu, vil den højtærede Minister se, at han burde have gennemført en Besparelse paa 7—8 Mill. Kr.

Der er for mig altid noget tragisk i at se den højtærede Ministers Voldsomhed og Vrede; saa snart disse Problemer bliver berørt; jeg synes, det er tragisk at se netop en Mand som den nuværende højtærede Minister blive ligesom forgjort, saa snart han sidder paa de militære Kontorer. Det gælder jo lige indtil den Tone, han anvender overfor dette høje Ting, at han paavirkes af de militære Omgivelser. Den højtærede Minister skulde se at opgive denne, skulde se at opgive altid at optræde som Rigens Marsk. Det vilde i høj Grad være til hans egen Fordel, og vi andre vilde sætte stor Pris paa det ud fra de personligt venlige Følelser, som vi altid har næret overfor ham.

Den højtærede Minister talte om at lovgive paa Finansloven, og han sagde, at dette var han imod. Men den højtærede Minister og hans Parti glemmer, hvorledes de Aar ud og Aar ind paa Finansloven gennemfører en Lovgivning. Den højtærede Minister glemmer, at naar han kommer i Dag med en Anmærkning paa Finansloven, der bemyndiger ham til at anvende 650 000 Kr., der indgaar som en Forsikringssum, til militære Udgifter, saa er det en Lovgivning paa Finansloven, en Bemyndigelse, der gives paa Finansloven. I Henhold til gældende Lov skal disse 650 000 Kr. indgaa i Statskassen; men den højtærede Minister stiller paa Finansloven Forslag om,